

[Weikop.]

1955 navnlig på et så vigtigt område som tekstilvarer må siges at have været så stærk, at den har forhindret forhøjede avancer, og nu er importen givet helt fri. Tror virkelig nogen på, at konkurrencen bliver mindre deraf? Det gør den selvfølgelig ikke. Mener den højtærede handelsminister virkelig, at avancekontrol skulle være nødvendig? Det kan da vist ikke være muligt. Det kan slet ikke tænkes at være muligt, eftersom det har vist sig, at det avancement, som det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) omtalte, og som blev indført for et år siden på en række afgiftspligtige varer, herunder tekstilvarer, er komplet overflødig. Befolkningen skal vide, at der fra de 60 000—70 000 virksomheder, der, såvidt jeg husker, har været omfattet af dette avancement, som har været gældende et år, trods omkostningsstigninger, trods huslejestigninger og lønstigninger kun er indgået siger og skriver elleve ansøgninger om forhøjelse af bruttoavancen, og man skal lægge mærke til, at det drejer sig om bruttoavancen. Syv af disse 70 000 virksomheder har fået godkendt en forhøjelse af bruttoavancen. Bedre bevis på overflødheden af regeringens forslag kan næppe føres.

Det er blot lidt af det, der er sket siden 1951, og man spørger: Er dette gået ganske over hovedet på det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) og på socialdemokraterne og handelsministeren? Man spørger egentlig sig selv, om handelsministeren f. eks. ikke læser de økonomiske oversigter — eller går de lige i papirkurven? — for af dem fremgår det med al ønskelig tydelighed, at det nu er købers marked, medens det blot for få år siden var sælgers marked. Med andre ord, konkurrencen, som fra alle sider erkendes som den bedste prisregulator, er vendt tilbage med fuld styrke. Det må handelsministeren, der burde have den nærmeste kontakt med erhvervene, vide langt bedre end nogen anden, og derfor vil jeg sige: slå blot op i den økonomiske årsoversigt for 1956 side 20 — jeg beder om tilladelse til et citat; der står følgende at læse:

„For de selvstændige erhvervsdrivende iøvrigt synes indtægtsudviklingen at have været meget forskellig fra branche til

branche. Der kan næppe være tvivl om, at bl. a. de erhvervsdrivende i tekstilbranchen og byggeindustrien har haft faldende indtægter, og noget tilsvarende gælder rimeligvis om andre hjemmemarkedsindustrier. Den deciderede eksportindustri samt skibsarten synes på den anden side at have klaret sig godt“.

Siger dette i forbindelse med indtægtsstatistikken for de selvstændige handlende ikke handelsministeren noget? Alt dette viser os, at et avancement har været overflødig, og jeg vil sige, ligesom det ærede medlem hr. Anker Lau, at det er ganske interessant at se, at Danske Husmødres Forbrugerråd i sin henvendelse til udvalget undlader at kræve avancement, og hvorfor? Jo, avancementet betegner Danske Husmødres Forbrugerråd som de politiske dele af lovkomplekset. Husmødrene må herefter mene, at der ikke er noget som helst sagligt grundlag for at kræve avancement, og det synes jeg også den højtærede minister skulle lægge mærke til, ganske særlig efter at Danske Husmødres Forbrugerråd for ikke ret længe siden meget gerne ønskede at drøfte de virkninger, som tolden ville få på priserne. Altså end ikke Danske Husmødres Forbrugerråd støtter handelsministerens forslag om avancement, og jeg forstår det iøvrigt udmærket, for husmødrene ved, at restriktioner ikke er meget værd; de har selv været underkastet ubehagelige restriktioner og føler det utvivlsomt som en lettelse, at de ikke længere behøver at være afhængige af den handlende for at få varer, hvilket jo ikke er tilfældet i dag. Mon husmødrene vil kunne forstå brugsforeningernes kampagne? Kan brugsforeningerne ikke længere være den prisregulator, som de altid har påberåbt sig at være, eller hvad er der i vejen nu? Mon ikke husmødrene betragter regeringens forslag som noget af en narresut, og mon ikke de fristes til at sige til os, til handelsministeren: lad dog de erhvervsdrivende få lejlighed til at købe, hvor de kan købe billigst, hvadenten det drejer sig om køleskabe eller andet, og lad så iøvrigt konkurrencen ordne resten? Jeg forstår husmødrene, og jeg forstår godt, at Danske Husmødres Forbrugerråd ikke har talt om avancement. Det spørgsmål, som forbrugerrådet rejser, er spørgsmålet om prismærkning og pris-